

GLOSSA IN PSALTERIUM.

[*Glossa in primam partem periisse videtur.*]

GLOSSA IN PSALTERII SECUNDAM ET TERTIAM PARTES.

PRÆFATIO HERBERTI AD WILLELUM SENONENSEM
ARCHIEPISCOPUM.

Cum liber Psalmodiarum unus sit et non plures, ipsum tamen præter morem quidem sed non præter causam, in duos secavimus tomos. Ipsum etiam et in libro fecimus epistolarum, quem, cum non nisi unus sit, partiti sumus in duos, hoc facientes in libris quod in oneribus fieri solet. Ad continendum quippe et contractandum habilitiora et aptiora sunt singula, quam si simul omnia uno sint pressa volumine. Et etiam quia simul et sæpe plus

A plurium poterit lectioni prodesse hujusmodi in libris partialis divisio. Tu igitur, beatissime prælat, sectiones has quatuor simul suscipe, divisim lege, et si forte ad transcribendas has librarii vestri apposuerint manum, ut concordantiæ et notæ extravagantes suis decenter aptentur locis, curiose observetur: ne, ut sæpe fit, per librarium imperitiam seu negligentiam opus emendare quæ scribere sit difficilius, præsertim cum novi corruptor operis non alius quam frater sit destructoris.

ALANI PRIORIS CANTUARIENSIS

POSTEA ABBATIS TEWKESBERIENSIS

EPISTOLÆ.

EPISTOLA PRIMA.

AD PHILIPPUM REGEM FRANCIE.

PHILIPPO, Dei gratia illustri Francorum regi, cum ætatis incremento augmentum gloriæ et gratiæ apud Altissimum.

Piæ recordationis Ludovici, patris vestri et nostri benefactoris, nec debemus nec volumus ullo unquam tempore esse immemores; sed magis ut tenemur in nostro est voto et affectu, ut ejus beneficiis et honori, quæ beato martyri Thomæ in suo exilio, et post gloriosam ejus victoriam in propria persona Cantuariæ exhibuit, possimus vel in aliquo respondere. Ipsius itaque animam, quod nunc licet, devotis prosequimur orationibus, ut qui, dum vixit, id apud Ecclesiam Cantuariensem plene promeruit, jam sentiat ipsius martyris et suorum devotionem sibi prodesse, qui eidem martyri et suis in tribulationibus et angustiis exstitit tam devotus. In hoc etiam excellentiæ vestræ sumus obligati, ut non minus pro vestra salute quam sua simus solliciti. Nimirum vestram magnificentiam nobis, sicut et multis, ad profectum non solum coronæ et regni, sed etiam fidei et devotionis reliquit hæredem, ut,

B sicut ipse præcessit in spiritu mansuetudinis ad dirigendos sibi subditos in viam pacis et tranquillitatis, ita et vestra serenitas ejus sequatur vestigia, superadjiciens, quod et ipse superadjecit, hoc ad coronam regiæ dignitatis jure hæreditario spectare præcipue, quod omnes afflicti, et maxime pro justitia exsulantes, ad se summum debeant habere refugium. In quo et nos indubitam spem concepimus, si ea tamen necessitas nobis ingruerit, quod debeamus et nos in nostra parvitate invenire apud clementiam vestram, quod majores nostri in eadem vel consimili casu dicuntur promeruisse. Cum vero regiæ celsitudini vestræ placuerit super his nos certiores fieri, tunc demum firmiores erimus ad id quod quidam minantur acrius, fortius preferendum. Si vero sublimitatis vestræ rescriptum super his de gratia vestra ad nos reverteretur, in angustiis ipsis quibus urgemur non modicum, maximum nobis credimus et optamus conferri solatium.

EPISTOLA II.

AD PRIOREM WINTONIÆ.

ALANUS prior Ecclesiæ Christi Cantuariæ prior Wintoniæ, quam sibi salutem.